

Nozibele and the three hairs

 Tessa Welch

 Wiehan de Jager

 Agri Afshin

 3

 کوردی ckb / English en

له سه دهه نى زوو، سى كچ چووبوونه ده ره وه بو دار كو كردنه وه.

...

A long time ago, three girls went out to collect wood.

پوڙيكي زور گه رم بوو، بويه چوونه ده م پووځره كه بو مه له كردن. نه وان
چيريڻ كرد و شه رهئو و مه لهين كرد.

...

It was a hot day so they went down to the river to swim. They played and splashed and swam in the water.

لەنگو بە پێین زانی که کت درهنگ بووه، بۆیه خیرا گه پانه وه بۆ
گونده کهین.

...

Suddenly, they realised that it was late. They hurried
back to the village.

كۆتىك لە ھل نزيك بوونەو، نوزيبېلە دەستی بۆ ملی برد. ئەو
ملوانەكەكەى لەبىر چووبوو، بۆيە لە دەستەخوشكەگنى ڤرايەو: “تگيە
لە گەلم بگەرپنەو بۆ ئەوئەى ملوانكەكە بەينمەو. ” بەلام ھورپيگنى
گوتين ھزە زۆر درەنگە.

...

When they were nearly home, Nozibele put her hand to her neck. She had forgotten her necklace! “Please come back with me!” she begged her friends. But her friends said it was too late.

بۆيە نوزيبىلە بە تەنچ بۆ دەم پوۋېرە كە گە پايە وە. ملوانكە كە ي
دۆزىيە وە و بە پەلە بەرە و ھل كە و تە پى، بە لام لە بەرھرىكى رىگى لى
ون بوو.

...

So Nozibele went back to the river alone. She found her necklace and hurried home. But she got lost in the dark.

له دووره وه پوونگييه كي له كوخيكه وه بيني. نه و به ره و كوخي كه
پايكر دو له ده رگي دا.

...

In the distance she saw light coming from a hut.
She hurried towards it and knocked at the door.

سەرى سورپەكتىك بىنى سەگىك دەرگەكى كردهو، سەگە كە گوتى:
“چىت دەوى؟” نوزىبىلە وەلامى داىهەو: “من بزر بوومە و پىويستم بە
شويىنى خەو.” سەگە كە گوتى: “وەرە ژوورەو دەلا دەتگەزم!” بۆيە
نوزىبىلە چووه ژوورەو.

...

To her surprise, a dog opened the door and said,
“What do you want?” “I’m lost and I need a place to
sleep,” said Nozibele. “Come in, or I’ll bite you!” said
the dog. So Nozibele went in.

دواتر سه‌گه که گوتی: “خواردنم بۆ دروست بکه!” نوزیبیلله گوتی: “من
پیشتر هرگیز خواردنم بۆ سه‌گ دروست نه‌کردووہ.” سه‌گه که گوتی:
“خواردنم بۆ دروست بکه ده‌تگه‌زم!” بۆیه نوزیبیلله هه‌ندی خواردنی
بۆ سه‌گه که هه‌ده کرد.

...

Then the dog said, “Cook for me!” “But I’ve never
cooked for a dog before,” she answered. “Cook, or
I’ll bite you!” said the dog. So Nozibele cooked some
food for the dog.

دواتر سه گه که گوتی: “جیگم بۆ راخه!” نوزیبیله گوتی: “من هه رگیز
جیگی خه وم بۆ سه گ رانه خستوووه.” سه گه که گوتی: “جیگی خه وه که م
بۆ راخه ده تگه زم!” بۆیه نوزیبیله جیگکه ی بۆ راخست.

...

Then the dog said, “Make the bed for me!” Nozibele answered, “I’ve never made a bed for a dog.” “Make the bed, or I’ll bite you!” the dog said. So Nozibele made the bed.

نوزیبیلە ھەموو رۆژی ھێچر بوو کە خواردن بۆ سەگە کە دروست بکە و
ھۆڤلە کە ی گەسک بەدات و خۆین بکاتەوہ. رۆژیکی سەگە کە گوتی:
“نوزیبیلە، من ئەمڕۆ دەبێ بچم سەردانی چەند ھورپیە کم بکەم. ھلە کە
گەسک بەدە، خۆینی بکەوہ و خواردن دروست بکە پیش ئەوہی
بگەریمەوہ.”

...

Every day she had to cook and sweep and wash for the dog. Then one day the dog said, “Nozibele, today I have to visit some friends. Sweep the house, cook the food and wash my things before I come back.”

هەر دوای ئەو هی که سه‌گه که پۆیشت، نوزیبیله سی‌ڤله مووی له سه‌ری
خۆی کرده‌وه. ئەو ڤلیکی له ژیر ته‌خته خه‌وه که دلا و ڤلیکی دیکه‌ش له
پشت ده‌رگه و ڤله‌که‌ی دیکه‌شی له چه‌وشه‌که دلا. دواتر زۆر به‌ خپراییی
گه‌رایه‌وه هله‌وه.

...

As soon as the dog had gone, Nozibele took three
hairs from her head. She put one hair under the
bed, one behind the door, and one in the kraal.
Then she ran home as fast as she could.

گتی سه گه که گه رایه وه، به دواي نوزیبیله دا گه را. بنگی کرد: “نوزیبیله، تو له کوئی؟” لاله مووی یه که م گوتی: “ئه وه لام له ژیر ته خته خه وه که.” لاله مووی دووهم گوتی: “ئه وه لام له پشت دهرگه که.” و لاله مووی سیهم گوتی: “ئه وه لام له حه وشه که.”

...

When the dog came back, he looked for Nozibele. “Nozibele, where are you?” he shouted. “I’m here, under the bed,” said the first hair. “I’m here, behind the door,” said the second hair. “I’m here, in the kraal,” said the third hair.

ئەو ڤات سەگە کە تیگە یشت کە نوزیبلە فیلی لی کردوو. تەواوی ئەو
ریگیە ی بو گوندە کە دەچوو بە ەردان بری. بە لام براگنی نوزیبیلە بە
گۆڤلی گەورە چوهر پین دە کرد. سەگە کە گەرایەو و هەلات و ئیتر
دووڤرە کە س نەیدیتۆتەو.

...

Then the dog knew that Nozibele had tricked him.
So he ran and ran all the way to the village. But
Nozibele's brothers were waiting there with big
sticks. The dog turned and ran away and has never
been seen since.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

نوزیبیلە و سێ تالە موو

Nozibele and the three hairs

 Tessa Welch

 Wiehan de Jager

 Agri Afshin (ckb)

